

5- Twee grote campagnes om het leven van vrouwelijke gevangenen te redden - mensenrechtenverdedigers in Iraanse gevangenissen

a. Maryam Akbari Monfared

b. Onmiddellijke oproep om de levens te redden van dappere vrouwen in de gevangenissen van het regime in Teheran

Maryam Akbari Monfared is het symbool van vrouwelijke helden en voorvechters in de gevangenissen van de religieuze dictatuur van Iran. Zij heeft 13 jaar in de gevangenis doorgebracht zonder een dag vrij te krijgen en zonder toegang tot medicijnen. Volgens veel vrijgelaten gevangenen is Maryam een sterk baken, een bron van goedheid, liefde en medeleven in gevangenissen en kerken waar pijn, marteling en druk aan de orde van de dag zijn. Zij kwijnt weg in de gevangenis omdat zij gerechtigheid zocht voor haar zuster en drie broers die werden geëxecuteerd in het bloedbad van 1988 en zij is beroofd van de opvoeding van haar twee dochters, evenals van haar geadopteerde dochter, die het kind is van haar als martelares gestorven zuster.

Onze belangrijkste campagne in 2021 is een oproep voor de vrijlating van Maryam en de heldhaftige vrouwen die gevangen zijn gezet omdat zij gerechtigheid zochten en de waarheid verdedigden en die tot lange gevangenisstraffen zijn veroordeeld.

Deze campagne roept de internationale gemeenschap en alle mensen die rechtvaardigheid nastreven op om op te komen voor de vrijlating van deze prominente vrouwen die gevangen zitten voor rechtvaardigheid en mensenrechten in Iran.

Campagne voor de vrijlating van een dappere vrouw en symbool van gerechtigheid in Iran

Maryam Akbari Monfared – 13 jaar cel voor gerechtigheid

De rechter zei: haar misdaad is dat zij gerechtigheid zoekt voor haar drie broers en één zus, die willekeurig door het Iraanse regime zijn geëxecuteerd.

Maryam is een lerares die in december 2009 thuis werd gearresteerd door het Iraanse regime en veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf. Ze is nu overgeplaatst naar een ergere gevangenis in Semnan, na 12 jaar in de gevangenis te hebben doorgebracht zonder zelfs maar

een uur op verlof te mogen gaan.

Zus en drie broers van Maryam

De man van Maryam zegt: Het Iraanse regime heeft in 1981 een broer van haar geëxecuteerd, een tweede broer kwam in 1985 om tijdens martelingen en nog een broer en zus zijn bij de massamoorden van 1988 geëxecuteerd en verdwenen en we weten nog steeds niet waar zij begraven zijn.

Een vrijgelaten journalist zei: "Toen ik gevangen werd gezet zat Maryam al 4 jaar vast. Er zaten ook andere mensen om dezelfde redenen vast, maar ze werden allen vrijgelaten, alleen Maryam niet. De reden is dat zij gerechtigheid zocht voor de executie van haar broers en zus in 1988."

Maryam zette in de gevangenis haar campagne moedig voort en schreef aan de internationale autoriteiten een open brief met als titel: "Wat is er de afgelopen decennia met mij en mijn familie gebeurd" en "verzoek om een onderzoek naar de buitengerechtelijke executies van mijn familieleden en opheldering van de details, inclusief onderzoek naar degenen die verantwoordelijk zijn voor hun dood en naar andere bewijzen in hun zaken."

Maryam's twee dochters, samen met dochter van haar zus, die werd geëxecuteerd in het bloedbad van 1988, die zij aanvaardde haar voogdij
De foto is van voor de arrestatie van Maryam.

De man van Maryam zegt: Naar aanleiding van deze brief heeft het regime haar overgeplaatst naar de gevangenis in Semnan, waar de medische zorg en hygiëne afschuwelijk slecht zijn en ik moet om haar te bezoeken telkens 200 km afleggen. Ze is door het coronavirus heel erg ziek geworden, heeft al jaren geen medisch onderzoek gehad en ook al jaren geen zonlicht meer gezien. Ook is er een gebrek aan voedsel en hygiënische middelen. Ze staat onder zware druk om af te zien van haar gerechtigheidsverzoek, maar zij verzet er zich tegen.

Het is een groot onrecht dat zij het opgroeien van haar kinderen niet heeft meegemaakt. Toen zij gevangen genomen werd had ze drie dochtertjes en sindsdien heeft zij haar kinderen alleen nog af en toe in de bezoekersruimte van de Evin-gevangenis gezien.

Sara was drie jaar oud toen haar moeder werd gearresteerd en ik moest met dit kind in de rechtszaal verschijnen, ze is nu 15 jaar oud. Onze andere dochter was toen 12 jaar. Toen de zus van Maryam werd geëxecuteerd hebben we haar baby Peghah geadopteerd. In al die jaren was het bezoek van de dochters aan hun moeder beperkt tot 5 minuten achter een ruit van een hokje. Het regime had de intentie om Maryam te pesten.

De meeste gevangenen hadden met oud-en-nieuw bezoek maar Maryam mocht haar kinderen alleen door de wazige ruiten van het hokje zien.

Een advocaat en politiek gevangene die celgenoot van Maryam was, zegt na de vrijlating: Maryam werd 12 jaar het recht ontnomen om haar moederlijke liefde aan haar kinderen te tonen en de kinderen werden beroofd van het ontvangen van deze liefde. Voor vele celgenoten van ons is de vrijlating van Maryam eerste prioriteit geweest. We hoopten dat zij tenminste een aantal dagen bij haar gezin kon doorbrengen, maar het mocht niet van de autoriteiten.

Maryams dochters met hun vader, 12 jaar zonder hun moeder

Een vrijgelaten journalist, ook celgenoot van Maryam, zegt dat zij van dichtbij getuige is geweest van haar toestand in de Evin-gevangenis. Ze heeft het over de dagen waarop zij haar dochters kon ontmoeten: "Een van de belangrijkste dingen die Maryam in de gevangenis voor haar kinderen probeerde te doen was het maken van cadeautjes met behulp van de schaarse middelen in de gevangenis. Ze probeerde in die cadeautjes al haar moederlijke liefde en interesse te verwerken en aan de kinderen te geven, maar regelmatig werden cadeautjes door de verhoorders ontdekt en onderschept. Ze mocht geen cadeau aan haar kinderen geven".

"Ik was er getuige van dat, toen haar jongste dochter Sara op de basisschool begon, zij haar moeder wilde voorlezen uit een boek. Daarom nam zij haar boek mee naar het hokje in de ontmoetingszaal van de gevangenis en zei dat zij haar moeder wilde voorlezen.

"Ik zag dat enkele andere gezinsleden het er niet mee eens waren: de andere dochters van 13 en 14 jaar

zeiden dat zij met mamma wilden praten. Maar Maryam liet haar in de korte tijd van ontmoeting graag voorlezen. Logisch dat een kind dat net lezen en schrijven heeft geleerd in die 5 minuten ontmoetingstijd haar moeder wil laten horen wat zij geleerd heeft.”

De man van Maryam: “Maryam verblijft al 12 jaar onterecht in de gevangenis en het regime brengt zware druk en onvoorstelbaar verdriet aan het gezin toe, daarom verzoek ik alle mensen die gerechtigheid willen om voor haar vrijlating te pleiten.

Een uit de Evin-gevangenis vrijgelaten journalist: “ondanks alle moeilijkheden en ontberingen die Maryam doorstond was zij ontzettend moedig en ook bijzonder bescheiden; ze is een dappere vrouw met een zeer sterke geest tussen al die medegevangenen. Ze heeft op mij en andere gevangenen indruk gemaakt; ik wil ook de stem van Maryam over de hele wereld verspreiden en voor haar vrijheid opkomen.

Zahra, de oudste dochter van Maryam: *toen mamma werd gearresteerd was ik 12 jaar oud. 6 maanden lang wisten we niet waar mamma vast zat en toen zij berecht werd mocht zij geen advocaat hebben. De druk op de familie was zo groot dat oma en opa zijn overleden. De arrestatie van mamma en later mijn oom was voor hen te zwaar. Ik dacht altijd bij mezelf dat als overal duisternis heerst er ook een zon is.*

Ik zeg altijd tegen mijn studiegenoten op de universiteit dat ik zeker weet dat mijn moeder aan de goede kant van de geschiedenis staat, dat ik zeker weet dat de onderdrukking niet eeuwig duurt en dat zij elke dag dat zij vast zit sterker wordt. Ze is vervuld van liefde en moed.

Voor de vrijlating van mamma en al die mannen en vrouwen die omwille van de menselijkheid en rechtvaardigheid vast zitten hebben we jullie hulp nodig zodat we eens getuige te mogen zijn dat kinderen niet in slechts 5 minuten in een hokje hun moeder kunnen ontmoeten en dat zij bij ons terug is in haar huis.”

Brief van Maryam's echtgenoot voor haar verjaardag:

Lieve Maryam,

Toen ik vandaag wakker werd had ik een vreemd gevoel, dat ik niet kan beschrijven. Het lijkt erop dat op deze herfstdag, die met de kou de komst van de winter aankondigt, iemand werd geboren die op een dag mijn hele leven zou zijn, iemand die vandaag achter de genadeloze en koude muren van de Evin-gevangenis doorbrengt. Iemand die op dit moment niet bij ons is om haar verjaardag te vieren.

Zo is het, jij bent er niet en we zijn daar verdrietig om, maar we gaan niet bij de pakken neerzitten en we steunen jou ondanks alle moeilijkheden. Jij bent iemand die in haar kinderjaren ook geen kind mocht zijn en vaak tijd in de donkere gangen van de Evin-gevangenis moest doorbrengen voor een ontmoeting van een aantal minuten met je broers en zus die gevangen zaten, alleen omdat ze een bepaalde krant hadden gelezen of verkocht.

Nu is de kleine Maryam van toen onze Sara die door de zelfde gangen moet om haar moeder, jou, te zien. Mijn lieve Maryam, toen jij gearresteerd werd was ik verdrietig en voelde ik me leeg, ik zei tegen mezelf: wat gebeurt met ons, Sara is 3 jaar oud, Zahra en Peghah 11 en 12 jaar, hoe kan ik deze zware verantwoordelijkheid in mijn eentje dragen.

Deze jaren zijn meestal achter wazige ruiten van een hokje gepasseerd Onze Sara moest zonder jou naar school gaan terwijl andere kinderen de eerste dag met hun moeders naar school zijn gegaan. Wat een treurig gevoel was er zichtbaar in de blik van Sara, terwijl haar handen naar jouw handen zochten.

4 jaar later moest Sara geopereerd worden en net als alle andere kinderen wilde zij, dat haar moeder bij haar was, maar ze hebben nog een keer geweigerd om jou verlof te verlenen. Mijn lieve Maryam, vandaag vieren we samen je verjaardag zonder jou, en Sara gaat de kaarsjes uitblazen met de wens bij jou te zijn. De kinderen hebben de poppen die jij in de gevangenis hebt gemaakt en stiekem via bezoekers van andere gevangenen aan ons hebt gestuurd op tafel gezet. Je hebt van alle gezinsleden een pop geweven en ze een voor een naar buiten gestuurd.

Je hebt ook van jezelf een pop geweven en die bevindt zich tussen de andere poppen. Zo is ons gezin in de vorm van poppen bij elkaar gekomen en zo hebben we jou op je verjaardag in onze gedachten bij ons. Ik stel mij de dag voor dat we weer bij elkaar zijn en ik de glimlach zie van onze dochters, die van blijdschap schreeuwen. Ik zie hun ogen glinsteren om de aanwezigheid van hun moeder en ik open mijn armen om jou en onze dochters nog eens te omhelzen en te zeggen dat het afgelopen is.

Hassan Jafari Hatam

Brief van Maryam Akbari Monfared aan haar dochttertje:

Vanaf het moment dat het zonlicht door de tralies schijnt tot het moment van stilte en duisternis midden in de nacht, wanneer de wind koud is of in de warmte van de zon, voel ik je met al mijn lichaamscellen. De 6^e maand van dit jaar heb ik met nare gevoelens achter de rug. Dagen die achter elkaar kwamen tot het begin van de 7^e maand Mehr (liefde). De maand van de liefde waarin God het beste cadeau van mijn leven aan mij en je vader gaf.

De maand waarin jij bent geboren. Dat mooie cadeau was jij, mijn schattige Sara, kleine geluksengel. Dit is sinds je geboorte al het derde jaar dat ik niet bij jouw ben om je in mijn armen tegen alle kwaad en ongeluk te beschermen. De mooie echo van je eerste kreetje in mijn oor vormt nog steeds de zin van mijn leven.

De herinnering aan het eerste moment dat ik je in mijn armen nam verandert deze afschuwelijke tijd in de zoetheid van bij jou te zijn en ik voel nog het genot van jouw eerste stappen. Geloof mij maar, de wens om bij jou te zijn is in deze dagen mijn grootste wens. Ik wens net als alle andere moeders de kaarsen op de taart van je verjaardag te tellen en van je groei te genieten, vooral dit jaar waarin een nieuwe fase in je leven begint, het eerste jaar op de basisschool. Ik wilde bij jou zijn om jouw groei stap voor stap mee te maken.

Geloof me, ik wilde met je meegaan naar je klas om het bloesemfeest te vieren en ik zou alle momenten met je doorgebracht hebben. Ik zou bij je willen zijn, bij de inschrijving op school, het kopen van schoolartikelen, de klasindeling. En bij het bloesemfeest zou ik bij je zijn, mijn mooie bloesem. Misschien is dit mijn lot geweest dat onze lichamen ver uit elkaar zijn, zodat jouw kleine boompje niet tegen mij kon leunen en de storm vroegtijdig jouw dunne lichaam aanvalt. Ik weet niet wat de ervaringen wat met jou doen. De ervaring dat ik van Evin naar de Rajaie Shahr-gevangenis en vandaar naar Qarchak enzovoort werd overgeplaatst en de ervaring met glazen hokjes waardoor ik telkens alleen maar je groei kon waarnemen. Ik breng dagen en uren door met liefde en enthousiasme om jou en je zussen te zien en ik wil jullie zo hard op mijn hart drukken dat jullie in mij oplossen, zodat niemand ons uit elkaar kan houden. Misschien kunnen cipiers onze lichamen gevangen houden maar onze liefde en gevoelens blijven niet achter de tralies!

Mijn lieve Sara, jouw bestaan geeft leven aan mijn bestaan en ze redt mijn momenten van de dood. Wat ik tegenwoordig meemaak is de prijs voor de liefde voor jou en de onschuld van alle kinderen zoals jij. Ik zeg niet voor gerechtigheid en vrijheid, want je weet nog niet waar ik het over heb, maar over een paar dagen leer je het te schrijven en zul je vragen wat het is? Wordt het zo geschreven? Mijn kleine dochttertje van de eerste klas, deze dagen gaan ook voorbij; er komt een dag die niet ver weg is, een dag waarop er geen tralies meer bestaan tegen de warme kleine handen van een kind, een dag waarop er geen kind met kleine handen moet werken, een dag waarop geen weg, geen hand en geen wet ons van elkaar kunnen scheiden. Alle beste wensen heb ik voor je, voor je verjaardag en de eerste school dag. Binnenkort ben ik bij jou zonder mij zorgen te maken hoe laat de bezoektijd voorbij is! Ik kus je.

Brief van 14 politieke gevangenen en mensenrechtenactivistes vanuit de vrouwenafdeling van de Evin gevangenis, in hun reactie op de overplaatsing van Maryam Akbari Monfared. Ze staat als een rots.

Mevr. Akbari Monfared bevindt zich het twaalfde jaar van haar gevangenisstraf. Ze werd uit de Evin gevangenis overgebracht naar de Semnan gevangenis op 9 maart 2021

Inhoud van de brief:

"Maryam Akbari Monfared, werd, na een ononderbroken opsluiting van ongeveer 12 jaar, op 9 maart 2021 overgebracht naar de Semnan gevangenis. Ze werd in december 2008 gearresteerd en veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf. Ze is een van de oudste vrouwelijke gevangenen in Iran en zij bleef over van een politiek georiënteerd gezin, dat een hoge prijs betaalde door de executie van hun vier kinderen. Ze werd voortdurend onder druk gezet en onderworpen aan verschillende beperkingen, zo kreeg ze geen enkele dag verlof! Maryam Akbari Monfared werd overgebracht in de periode dat zij zich, zoals elk jaar, uit alle macht voorbereidde op Nowruz. Ze was een rots in de branding, die haar ongebreideld enthousiasme, motivatie en liefde voor het verzet deelde met iedereen op de afdeling. We waren er, in stomme verbazing, getuige van dat deze briljante en standvastige vrouw vertrok, zonder enige aarzeling en met dezelfde opgewektheid als altijd, met een glimlach op de lippen, glimmende ogen, - ze zong graag -, ze zei vaarwel en vertrok naar haar verbanningsoord.

Wij, de politieke gevangenen in de vrouwenafdeling van de Evin gevangenis, met al onze geloven en overtuigingen, wij hebben Maryam gekend in de momenten dat zij leed onder de martelingen in de gevangenis, die zij geduldig en volhardend onderging, haar vastberadenheid en vechtlust, onvermoeibaar en onttrokken aan gewoontes en het dagelijks leven, vervuld van een onverzadigbare honger naar lezen en leren. Met de herinnering aan het weerstandsvermogen van Maryam tegen de ontberingen, die zij en haar gezin moesten doorstaan op hun zoektocht naar rechtvaardigheid en voor hun geloof en overtuiging, zijn we blij dat wij het geluk hadden in het gezelschap te verkeren van zo'n bijzondere vrouw als zij. We hebben eerbied voor haar houding, we wensen haar een niet aflatende standvastigheid en trots.

Zahra Zehtabchi, Fatemeh Mothanna, Zeinab Hamrang, Nahid Fath'alian, Aras Amiri, Sepideh Kashani, Niloufar Bayani, Hadith Sabouri, Roya Izadpanah, Raheleh Ahmadi, Alieh Motalebzadeh, Arezoo Ghasemi, Parisa Rafiei en Athena Daemi

21 maart 2021

Evin gevangenis, vrouwenafdeling

Iran: verbanning van politieke gevangene Maryam Akbari Monfared naar de gevangenis in Semnan

14 maar 2021

SMV doet een dringende oproep aan de Hoge VN-Commissaris inzake de Mensenrechten om actie te ondernemen voor de vrijlating van vrouwelijke politieke gevangenen.

SMV heeft er bij de Speciale VN-Rapporteur inzake Geweld tegen

Vrouwen op aangedrongen informatie in te winnen over de situatie en gezondheid van Maryam Akbari en Golrokh Ebrahimi Eraei.

Het regime van geestelijken heeft al drie broers en een zus van Maryam Akbari laten terechtstellen.

Het regime heeft op dinsdag 9 maart 2021 totaal onverwacht de politieke gevangene Maryam Akbari

Monfared overgeplaatst van de Evin-gevangenis naar de gevangenis in Semnan. Ze zit al 12 jaar gevangen.

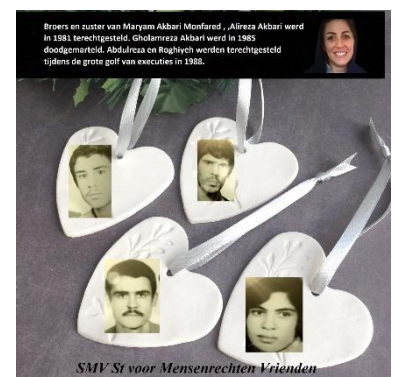
Toen andere vrouwelijke gevangenen te horen kregen dat ze overgebracht zou worden naar Semnan, gingen ze in protest om dit te voorkomen. Maar tevergeefs. De meedogenloze gevangenisbewakers sleurden haar met bruut geweld uit haar cel.

Akbari Monfared werd in december 2009 opgepakt na de opstand in dat jaar en veroordeeld tot een celstraf van 15 jaar. In al deze jaren heeft ze nooit een dag verlof gekregen voor noodzakelijke medische behandelingen.

Broers en zuster van Maryam Akbari Monfared , Alireza Akbari werd in 1981 terechtgesteld. Gholamreza Akbari werd in 1985 doodgemarteld. Abdulreza en Roghiyeh werden terechtgesteld tijdens de grote golf van executies in 1988.

Op 24 januari 2021 werd de politieke gevangene Golrokh Ebrahimi Eraei geslagen en van de Qarchak-gevangenis in Varamin overgebracht naar de gevangenis van Amol in Noord-Iran.

SMV veroordeelt de verbanning van Maryam Akbari Monfared en Golrokh Ebrahimi Eraei ten strengste en verzoekt de Hoge VN-Commissaris inzake de Mensenrechten en internationale mensenrechtenorganisaties met klem om direct actie te ondernemen om te bereiken dat deze twee onversaagde vrouwelijke politieke

gevangenen onmiddellijk worden vrijgelaten.

SMV heeft herhaaldelijk gevraagd een internationale delegatie naar Iran te sturen om de gevangenen van het geestelijke regime te bezoeken en te spreken met gevangenen, met name politieke gevangenen, en heeft de Speciale VN-Rapporteur inzake Geweld tegen Vrouwen verzocht onderzoek te doen naar de gezondheidstoestand van Maryam Akbari en Golrokh Ebrahimi Eraei.